

Nr 160.

Av herr **Arrhén**, om utredning och förslag rörande semester för präster.

Genom kungl. kungörelsen den 15 juni 1939 om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 har rätt till semester tillerkänts de statstjänstemän, som äro upptagna i den särskilda tjänsteförteckning, vilken ingår i kungörelsen. Lagen är emellertid icke tillämplig å svenska kyrkans prästerskap, då detta icke upptagits i tjänsteförteckningen. Genom lag den 30 april 1937 — § 11 mom. 5 i lagen den 9 december 1910 om reglering av prästerskapets avlöning — har emellertid semesterkostnadsersättning med maximalt 75 kronor pr år tillerkänts vissa kategorier präster. Lagen om semesterkostnadsersättning har visat sig vara mycket svår att tillämpa och utgör icke någon lösning av prästerskapets semesterfråga.

Det är uppenbarligen icke tilltalande, att på detta sätt en grupp av tjänstemän blivit ställd utanför möjligheterna att erhålla en förmån, som enligt nu rådande uppfattning bör komma alla till del. Prästerna böra liksom andra arbetstagare ha författningsenlig rätt till semester, vilket lämpligen torde kunna åstadkommas genom erforderliga kompletteringar i den för prästerskapet gällande lagstiftningen.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam utredning med förslag rörande semester för präster inom den svenska kyrkan.

Stockholm den 23 januari 1946.

Erik Arrhén.